

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
(ΠΡΩΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ – ΘΡΑΚΗΣ)**

Θεσσαλονίκη, 26. 09. 2016

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 234/2016

Ατομική

Γνωμοδοτών: Γεώργιος Βαμβακίδης, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

Αριθμός ερωτήματος: Το υπ'αριθ.πρωτ.330/5.9.2016 έγγραφο της Υφυπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (πρώην Μακεδονίας – Θράκης).

Ερώτημα: Ερωτάται, κατ' αληθή ερμηνεία του ερωτήματος, ενόψει του διδόμενου ιστορικού και της κείμενης νομοθεσίας, εάν: **α)** η διοίκηση δύναται να μην προβεί στην απόλυση του Π.Κ., ο οποίος προσλήφθηκε στο ν.π.δ.δ., με την επωνυμία “Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομίας (Κε.Δ.Α.Κ.)”, σε θέση ΠΕ Αρχαιολόγου, παρά την έκδοση σχετικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Τμ. Α'-Ακυρωτικό), με την οποία - κατ' αποδοχή σχετικής αιτήσεως του παραλειφθέντος συνυποψηφίου - ακυρώθηκε η ως άνω πρόσληψη του, κρίση που επικυρώθηκε αμετάκλητα με σχετική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, λαμβάνοντας υπόψη τις αρχές της χρηστής διοίκησης και λόγω χρονικού διαστήματος πολύ πέραν του ευλόγου, κατά το οποίο ο Π.Κ. συνεχίζει μέχρι σήμερα να εργάζεται στην υπηρεσία **και β)** επιτρέπεται η παραμονή του Π.Κ. στη θέση του και η μη ανάκληση της πράξης πρόσληψής του, με αναλογική

εφαρμογή του άρθρου 17 παρ. 17 του ν. 2190/1994, ενόψει και των οριζομένων στο άρθρο 14 παρ. 2 περ. η' του αυτού νόμου.-

Ιστορικό

Από όσα εκτίθενται στο πιο πάνω έγγραφο της ερωτώσας υπηρεσίας και τα συνοδεύοντα τούτο σχετικά προκύπτουν τα εξής:

1. Με την υπ'αριθ.140/2006 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου (εφεξής Δ.Σ.) του Ν.Π.Δ.Δ., με την επωνυμία "Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομίας" (εφεξής Κε.Δ.Α.Κ.), προκηρύχθηκαν στις 19.7.2006 τρεις (3) θέσεις κατηγορίας ΠΕ για την πρόσληψη, εκτός των άλλων, και ενός αρχαιολόγου με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

2. Κατόπιν των απαιτούμενων νόμιμων διαδικασιών επιλογής προσωπικού και ύστερα από ένσταση κατά του πίνακα κατάταξης που άσκησε ο υποψήφιος Β.Μ. (η οποία δεν έγινε δεκτή από το Δ.Σ. του Κε.Δ.Α.Κ.), προσλήφθηκε ο αρχαιολόγος Π.Κ., με την υπ'αριθ.1494/28.2.2007 απόφαση του (τότε) Υπουργού Μακεδονίας – Θράκης.

3. Στη συνέχεια, εκδόθηκε η υπ'αριθμ.1403/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (εφεξής ΔΕφΘ), με την οποία, κατ' αποδοχή σχετικής αιτήσεως ακυρώσεως του ως άνω παραλειφθέντος (συν)υποψηφίου, ακυρώθηκε η ανωτέρω πράξη πρόσληψης, με το σκεπτικό ότι: α) η αποδεδειγμένη εμπειρία του αιτούντος ανταποκρινόταν στους όρους προκήρυξης και συνεπώς η άρνηση της αρμόδιας Επιτροπής του Κε.Δ.Α.Κ. να την αξιολογήσει αντίκειται στις αρχές της ισότητας και αναξιοκρατίας και β) η απόρριψη της ένστασης του αιτούντος από το Δ.Σ. του Κε.Δ.Α.Κ. συνιστά υπέρβαση των άκρων ορίων της διακριτικής ευχέρειας του οργάνου αυτού, ενώ, μετά ταύτα, η υπόθεση αυτή αναπέμφθηκε στη Διοίκηση για τις νόμιμες ενέργειες.

4. Κατά της πιο πάνω εφετειακής απόφασης, το Κε.Δ.Α.Κ. άσκησε καθ' όλα νομότυπα και εμπρόθεσμα, ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, την από 2.12.2009 έφεσή του, ζητώντας την ακύρωση της εκκαλούμενης αυτής απόφασης, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ'αριθ.1403/2015 απόφαση του ανωτάτου ακυρωτικού,

που κοινοποιήθηκε στο Κε.Δ.Α.Κ. την 1^η Φεβρουαρίου 2016, με την οποία απορρίφθηκε το ένδικο αυτό μέσο, κατά τα ειδικότερα στο σκεπτικό και διατακτικό αυτής εκτιθέμενα.

5. Στο μεταξύ, ο ως άνω νικήσας διάδικος Β.Μ. στις 7 Ιουνίου 2011, με σχετική αίτησή του στο αρμόδιο τριμελές συμβούλιο του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, ζήτησε τη συμμόρφωση της διοίκησης προς την πιο πάνω πρωτόδικη ακυρωτική απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 2 του ν. 3068/2002, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, επί της οποίας (αιτήσεως) εκδόθηκε το υπ' αριθμ.11/2002 πρακτικό του, με το οποίο, αφού διαπίστωσε αδικαιολόγητη παράλειψη του εν λόγω Ν.Π.Δ.Δ., κάλεσε τούτο να συμμορφωθεί προς την ανωτέρω απόφαση εντός τριμήνου από της κοινοποίησής σε αυτό του παρόντος πρακτικού.

6. Ήδη, στις 12.6.2012 το Δ.Σ. του Κε.Δ.Α.Κ με την υπ' αρ.50 απόφασή του, συνέστησε πενταμελή επιτροπή διαγωνισμού, προκειμένου να αξιολογήσει εκ νέου τους φακέλους των υποψηφίων. Η εν λόγω επιτροπή συνήλθε στις 14 Ιουνίου 2012 και, αφού έλαβε υπόψη όλα τα στοιχεία και δεδομένα, σύμφωνα με την απόφαση του ΔΕφΘ, προέβη σε επαναξιολόγηση των δύο υποψηφίων αρχαιολόγων, συντάσσοντας οριστικό πίνακα κατάταξης, κατά τον οποίο ο Β.Μ. συγκέντρωσε 1.496,00 μόρια και Π.Κ. 1.261,53 μόρια.

7. Ωστόσο, πριν από τη συνέχιση και ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας επαναξιολόγησης (βλ. παρακάτω, αρ. 8), στις 21.6.2016 συνεδρίασε το Τριμελές Συμβούλιο του ΔΕφΘ, το οποίο εξέδωσε αυθημερόν την υπ'αρ.47/2012 απόφασή του, με την οποία δέχθηκε την αίτηση συμμόρφωσης του Μ.Β. κατά του Κε.Δ.Α.Κ. και διαπίστωσε ότι αυτό εξακολουθούσε αδικαιολόγητα να μη συμμορφώνεται προς την ως άνω υπ'αριθ.1403/2009 του ΔΕφΘ, υποχρεώνοντας μάλιστα τούτο στην καταβολή ποσού 3.000 ευρώ στον αιτούντα.

8. Επακολούθησε στις 20.9.2012 η συνεδρίαση του Δ.Σ. του Κε.Δ.Α.Κ., κατά την οποία με την υπ'αριθμ.53 απόφασή του επικυρώθηκε η προαναφερθείσα απόφαση της πενταμελούς επιτροπής διαγωνισμού και αποφασίστηκε η διοικητική ολοκλήρωση των απαιτούμενων για την συντέλεση της διαδικασίας πρόσληψης του Β.Μ. ενεργειών. Πλην, όμως, από τότε και μέχρι σήμερα η πρόσληψη του Β.Μ. δεν έχει πραγματοποιηθεί, καθόσον, όπως εκθέτει η

ερωτώσα υπηρεσία, η σχετική διαδικασία διεκόπη για άγνωστους λόγους, ενώ ο Π.Κ. συνεχίζει μέχρι και σήμερα να εργάζεται στην υπηρεσία.

9. Κατόπιν τούτων, ετέθη το πιο πάνω ερώτημα, με δύο σκέλη, επί των οποίων γνωμοδοτώ, ως εξής:

Νομοθετικό πλαίσιο

10. Στο άρθρο 9 (παρ. 1, 2, 4, 9 περ. γ') του ν. 1198/1981 (Α' 238) ορίζεται ότι: «1. Περί συστάσεως "Κέντρου Διαφυλάξεως της Αγιορείτικης Κληρονομίας (ΚΔΑΚ)". α) Σύστασις. Συνιστάται Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, υπό την επωνυμίαν "Κέντρο Διαφυλάξεως της Αγιορείτικης Κληρονομίας (ΚΔΑΚ)", με έδρα την πόλιν της Θεσσαλονίκης, υπαγόμενον υπό τον έλεγχο και την εποπτείαν του Υπουργείου Βορείου Ελλάδος. β) Σκοπός. Το Κέντρον Διαφυλάξεως της Αγιορείτικης Κληρονομίας σκοπεί εις την τελικήν διαμόρφωσιν προγράμματος έργων υποδομής, συντηρήσεως και αναστηλώσεων του Αγίου Όρους και εκτέλεσιν αυτού εντός του αναγκαίου προς τούτο χρόνον και την υποβοήθησιν και αρωγήν του έργου της Ι. Κοινότητος και των Ι. Μονών του Αγίου Όρους δια την διαφύλαξιν της Κληρονομίας αυτού. 2. Διοικητικόν Συμβούλιον. Το Κέντρον Διαφυλάξεως της Αγιορείτικης Κληρονομίας διοικείται υπό ενδεκαμελούς (11) Διοικητικού Συμβουλίου, απαρτιζόμενον εκ των κάτωθι: α)¹ Του Υπουργού Μακεδονίας και Θράκης ως Προέδρου, αναπληρούμενου από τον Αντιπρόεδρο, Διοικητή του Αγίου Όρους, β)... 3. ... 4. Το Διοικητικόν Συμβούλιον συγκαλείται υπό του Προέδρου αυτού πέντε (5) ημέρας προ εκάστης συνεδριάσεως και ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων πέντε (5) τουλάχιστον των μελών του, εν οίς απαραίτητως ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος. Αι αποφάσεις του Δ.Σ. λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων, επί ισοψηφίας νικώσης της ψήφου του Προέδρου. 5. ... 9. Προσωπικόν. α) Γραμματεία. ... β) ... γ) Πέραν του προαναφερθέντος προσωπικού, είναι δυνατή, κατά παρέκκλισιν των ισχυουσών απαγορευτικών και ιδία του Νόμου 993/1979, χάριν υποβοηθήσεως του έργου του Διοικ. Συμβουλίου του ΚΔΑΚ, η προτάσει τούτου και δι' αποφάσεως του Υπουργού Βορείου Ελλάδος πρόσληψις μέχρι πενήντα ειδικών, επιστημόνων, τεχνικών και εργατοτεχνικών (Αρχαιολόγων, Αρχιτεκτόνων, Πολιτικών Μηχανικών, Συντηρητών Έργων Τέχνης

¹ όπως η περίπτωση αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 8 ν. 4081/2012 (Α' 184)

και Χειρογράφων, Τυπογράφων, Δασολόγων κ.λ.π.) δια συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ωρισμένου ή αορίστου χρόνου. 10. ...».

11. Επίσης, με το άρθρο 1 (παρ. 1 περ. δ') του **π.δ. 24/2015** (Α' 20/27.1.2015) ορίστηκε ότι «**παρ. 1.** Συνιστάται Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Το Υπουργείο συγκροτείται από: α) ... **δ)** τις Υπηρεσίες του πρώην Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης με τις αρμοδιότητες, όργανα, θέσεις και προσωπικό, όπως αυτά έχουν διαμορφωθεί κατά την έκδοση του παρόντος και με τους εποπτευόμενους από αυτό φορείς. 2. ...», ενώ στο άρθρο 1 (παρ. 1, 2 περ. α') της υπ'αριθ.**35258/9.10.2015** απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (Β' 2206/13.10.15) ορίστηκε ότι «*Στην υφυπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά αναθέτουμε την άσκηση των ακόλουθων αρμοδιοτήτων: 1. Του πρώην Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης και των υπαγομένων σε αυτό υπηρεσιών και αυτοτελών τμημάτων. 2. Της εποπτείας των παρακάτω νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που ανήκαν στην αρμοδιότητα του πρώην Υπουργείου Μακεδονίας και Θράκης: α) Κέντρο Διαφύλαξης Αγιορείτικης Κληρονομιάς (Ν.Π.Δ.Δ.), β) ..., γ) ... δ) ... ε)*».

12. Εξάλλου, στην παράγραφο 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος, όπως αυτή ισχύει μετά την αναθεώρησή της με την παρ. Α' του από 06.04.2001 ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής (Α' 84), ορίζεται ότι «... **5.** Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης...».

13. Ακολούθως, το άρθρο 1 του (εκτελεστικού της πιο πάνω συνταγματικής διάταξης) **ν. 3068/2002** “Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.. (Α'274)”, ορίζει ότι «*Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των*

διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή που είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και του όρους που κάθε απόφαση τάσσει...».

14. Ακόμη, στα άρθρα 50 (παρ. 1, 3, 4, 5) και 61 του π.δ. 18/1989 'Κωδικοποίηση διατάξεων νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας' (Α' 8), ορίζεται ότι:

Άρθρο 50 «1. Η απόφαση που δέχεται την αίτηση ακυρώσεως απαγγέλλει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης και συνεπάγεται νόμιμη κατάργησή της έναντι όλων είτε πρόκειται για κανονιστική είτε πρόκειται για ατομική πράξη. 2. 3. Στις περιπτώσεις παραλείψεων όταν το Συμβούλιο δέχεται αίτηση παραπέμπει την υπόθεση στην αρμόδια αρχή για να εκτελέσει την οφειλόμενη ενέργεια. 4. Οι διοικητικές αρχές, σε εκτέλεση της υποχρέωσής τους κατά το άρθρο 95 παρ. 5 του Συντάγματος, πρέπει να συμμορφώνονται ανάλογα σε κάθε περίπτωση, με θετική ενέργεια προς το περιεχόμενο της απόφασης του Συμβουλίου ή να απέχουν από κάθε ενέργεια που είναι αντίθετη προς όσα κρίθηκαν από αυτό. Ο παραβάτης εκτός από τη δίωξη κατά το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα υπέχει και προσωπική ευθύνη για αποζημίωση. 5. Οι αποφάσεις της Ολομέλειας, ακυρωτικές και απορριπτικές καθώς και των Τμημάτων αποτελούν μεταξύ των διαδίκων δεδεδικασμένο που ισχύει σε κάθε υπόθεση ή διαφορά ενώπιον δικαστικής ή άλλης αρχής κατά την οποία προέχει το διοικητικής φύσεως ζήτημα που κρίθηκε από το Συμβούλιο.».

Άρθρο 61. «Η προθεσμία για την άσκηση έφεσης και η άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου δεν συνεπάγεται αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης.».

15. Τέλος, τα άρθρα 14 (παρ. 2 περ. η²) και 17 (παρ. 17 και 18³) του ν. 2190/1994 "Σύσταση ανεξάρτητης αρχής για την επιλογή προσωπικού και ρύθμιση θεμάτων διοίκησης" (Α' 28) ορίζουν τα εξής:

Άρθρο 14 «1. ... 2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ': α' ... η'. Οι λογοτέχνες, καλλιτέχνες και δημοσιογράφοι για απασχολήσεις που

² όπως η περίπτωση αυτή ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παράγραφο 2 του άρθρου 29 ν. 4314/2014 (Α' 265/23.12.14)

³ οι εν λόγω παραγράφοι προστέθηκαν με την παράγραφο 12 του άρθρου 2 ν. 2527/1997 (Α' 206)

προσιδιάζουν στην ιδιότητά τους, το επιστημονικό προσωπικό και τεχνίτες υψηλής εξειδίκευσης για έργα έρευνας, αναστήλωσης, αποκατάστασης, συντήρησης και διαμόρφωσης μνημείων και έργων τέχνης. ...».

Άρθρο 17 «1. ... **17.** Υποψήφιος ο οποίος επιτυγχάνει, βάσει αμετάκλητης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, ακύρωση της σειράς εγγραφής του στον πίνακα επιτυχίας, η οποία συνεπάγεται κατάταξή του σε ανώτερη σειρά, εντάσσεται στην οικεία σειρά του πίνακα επιτυχίας. Εφόσον η νέα σειρά παρέχει σε αυτόν δικαίωμα εγγραφής του στον πίνακα διοριστέων, διορίζεται σε κενή θέση της υπηρεσίας ή νομικού προσώπου, στην οποία βάσει της δήλωσης προτίμησής του θα διοριζόταν, αν εξαρχής είχε εγγραφεί στη σειρά αυτή. Αν δεν υπάρχει κενή θέση διορίζεται σε προσωποπαγή θέση που συνιστάται με την απόφαση διορισμού και καταλαμβάνει την πρώτη θέση που θα κενωθεί στον οικείο φορέα, οπότε καταργείται αυτοδικαίως η προσωποπαγής θέση. Επίσης, αντί διορισμού του σε προσωποπαγή θέση, μπορεί να ζητήσει με νέα δήλωσή του προς το Α.Σ.Ε.Π. το διορισμό του σε κενή θέση άλλου φορέα, στον οποίο διατίθεται με απόφαση του Προέδρου του Α.Σ.Ε.Π. **18.** Υποψήφιος που αποκλείστηκε από το διαγωνισμό, σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 16 του παρόντος, εφόσον επιτύχει ακύρωση του αποκλεισμού του, βάσει αμετάκλητης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, δικαιούται να εξετασθεί μεμονωμένως από επιτροπή που συγκροτείται με απόφαση του Προέδρου του ΑΣΕΠ και εντάσσεται στην οικεία σειρά του πίνακα επιτυχίας, εφόσον έλαβε την καθορισμένη βάση της βαθμολογίας. Αν η σειρά εγγραφής του στον πίνακα επιτυχίας παρέχει δικαίωμα εγγραφής του στον πίνακα διοριστέων, εφαρμόζεται η προηγούμενη παράγραφος 17. ...».

Ερμηνεία και εφαρμογή διατάξεων

Από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις, αυτοτελώς και σε συνδυασμό μεταξύ τους ερμηνευόμενες, κατά τον λόγο της γραμματικής τους διατύπωσης αλλά και του δι' αυτών επιδιωκόμενου σκοπού ακόμη και διαχρονικά, ευθέως προκύπτουν και πάντως εναργώς συνάγονται τα εξής:

16. Καταρχάς και σε ό,τι αφορά την αρμοδιότητα της κ. Υφυπουργού για την προς το Γραφείο μας υποβολή του συγκεκριμένου ερωτήματος, ενόψει του ότι αυτό σχετίζεται με τη διαδικασία κάλυψης θέσεων προσωπικού του υπ' αυτής εποπτεύοντος Ν.Π.Δ.Δ. (Κε.Δ.Α.Κ.), λεκτέα είναι τα εξής:

α. Ως γνωστόν, η ενεργοποίηση της αρμοδιότητας του ΝΣΚ για την έκδοση σχετικών γνωμοδοτήσεων επί ερωτημάτων της διοίκησης συντελείται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις σχετικές διατάξεις του οργανισμού του ΝΣΚ, κατά τις οποίες επιβάλλεται η νομότυπη (εξ απόψεως τόσο του υποβάλλοντος αυτά οργάνου όσο και των προϋποθέσεων του περιεχομένου τους⁴) υποβολή τούτων στα οικεία Γραφεία Νομικού Συμβούλου. Και, ναι μεν, έχει γίνει δεκτό ότι τέτοια αρμοδιότητα δεν συντρέχει επί ερωτημάτων, που αφορούν στην άσκηση των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών των Υπουργείων ή των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ή των Ανεξάρτητων Διοικητικών Αρχών, που έχουν διοικητική και οικονομική αυτοτέλεια και η νομική τους υπηρεσία δεν διεξάγεται από το ΝΣΚ. Μάλιστα, η εκ μέρους του αρμόδιου Υπουργού (ή Υφυπουργού) άσκηση γενικής εποπτείας επ' αυτών δεν αρκεί προς θεμελίωση τέτοιας αρμοδιότητας, καθόσον, υπό την αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, η ενασχόληση του ΝΣΚ με ερωτήματα, τα οποία – *έστω κι αν υποβάλλονται από το εποπτεύον αυτό όργανο* – απασχολούν αποκλειστικώς και μόνον το εποπτευόμενο νομικό πρόσωπο, θα οδηγούσε, εμμέσως πλην σαφώς, σε διεξαγωγή νομικής υπηρεσίας του εποπτευόμενου από το ΝΣΚ, κατά παράβαση των προπαρατεθεισών διατάξεων του Οργανισμού του ΝΣΚ, που αναφέρονται στις αρμοδιότητές του⁵.

β. Ωστόσο, στην προκειμένη περίπτωση, κατά τη γνώμη μας, δεν τίθεται ζήτημα αναρμοδιότητας υποβολής του εν λόγω ερωτήματος, καθόσον ο εκφραζόμενος δια του τιθέμενου ερωτήματος ίδιος και σαφής προβληματισμός της ερωτώσας Υφυπουργού δεν περιορίζεται ούτε εξαντλείται στην απλή άσκηση γενικής εποπτείας επί του συγκεκριμένου ΝΠΔΔ (ΚεΔΑΚ), αλλά ερείδεται στη διαχρονική ρητή και σαφή ρύθμιση τόσο της συμμετοχής του (άλλοτε) Υπουργού

⁴ πρβλ. άρθρα 2 (παρ. 1 περ. β'), 6 (παρ. 2 περ. γ' και 6) και 17 (παρ. 1, 2 περ. δ') του ν. 3086/2002 (Α' 324), όπως αυτά ισχύουν.

⁵ ΓνμδΝΣΚ 252/2011 (ν.π.δ.δ. "Οργανισμός Λαϊκών Αγορών Αθήνας Πειραιά"), 117/2014 (ν.π.δ.δ. "Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω."), 118/2014 (ν.π.δ.δ. "ΕΤΑΠ – ΜΜΕ"), Ατ. (Μαριόλη) 76/2015 (ν.π.δ.δ. "Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος"), επίσης πρβλ. ΓνμδΟΛΝΣΚ (πλειοψ) 424/2010 (Ανεξάρτητη Αρχή "Συνήγορος του Πολίτη").

Βορείου Ελλάδος⁶ και μετέπειτα Μακεδονίας – Θράκης⁷ στο Δ.Σ. τούτου⁸ όσο και ιδίως της διαδικασίας πρόσληψης του ειδικού προσωπικού τούτου, την απόφαση της οποίας αυτό εκδίδει, έχοντας προς τούτο τη σχετική αρμοδιότητα⁹. Τούτο ισχύει και σήμερα, εφόσον η αρμοδιότητα της κ. Υφυπουργού, κατά τη σύσταση του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, ως αφορώσα την εποπτεία και του συγκεκριμένου ΝΠΔΔ, όπως όμως αυτή είχε διαμορφωθεί και ανήκε στο πρώην Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης¹⁰, προδήλως, ενόψει και του ότι δεν προκύπτει ρητή διάταξη που να καταργεί τις προαναφερόμενες διατάξεις του ν. 1198/1981 που την απονέμουν, εξακολουθεί να περιλαμβάνει, εκτός της άσκησης εποπτείας στο εν λόγω ΝΠΔΔ, και την πρόβλεψη ανάμειξής της τόσο στη διοίκηση όσο και ιδίως στη διαδικασία πρόσληψης του ανωτέρω προσωπικού τούτου, με το οποίο είναι άμεσα συναρτημένο το ερώτημα.

17. Περαιτέρω, κατά την έννοια των ως άνω, υπό στοιχ.12-14., διατάξεων, όπως αυτές ερμηνεύτηκαν σύμφωνα με την πάγια νομολογία του ανωτάτου ακυρωτικού, καθώς και τις εν αρμονία μ' αυτή δοθείσες διοικητικές λύσεις, στο πλαίσιο εκδοθεισών προς τούτο γνωμοδοτήσεων του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αλλά και τις πάγιες θέσεις της θεωρίας και επιστήμης, είναι σαφές ότι γενικεύθηκε η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης προς όλες τις δικαστικές αποφάσεις (ήτοι, των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων), ανάλογα με τους όρους που θέτει η κάθε απόφαση (βλ. *σχετ. εισηγ. έκθεση επί*

⁶ π.δ. 358/1986 "Καθορισμός αρμοδιοτήτων Υπουργείου Βορείου Ελλάδος" (Α' 158), με το άρθρο 4 του οποίου ορίστηκε ότι το εν λόγω Υπουργείο διατηρεί και κάθε άλλη αρμοδιότητα που ανήκει σ' αυτό σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

⁷ υπ' αριθ.Υ704/1988 απόφαση Πρωθυπουργού "Μετονομασία του Υπουργείου Βορείου Ελλάδος σε Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης" (Β' 575), πρβλ. επίσης διαδοχικά προϊσχύσαντες Οργανισμούς τούτου αντιστοίχως με τα π.δ. 331/2001 (Α' 221), π.δ. 167/2005 (Α' 220), όπως είχε τροποποιηθεί με το π.δ. 138/2008 (Α' 192) και ήδη ισχύοντα με το π.δ. 108/2014 (Α' 175/28.8.14)

⁸ πρβλ. παράγραφο 2 του άρθρου 9 του συστατικού τούτου ν. 1198/1981, όπως η περίπτωση α' της εν λόγω παραγράφου ισχύει μετά την αντικατάστασή της με το άρθρο 8 ν. 4081/2012 (Α' 184)

⁹ πρβλ. περίπτωση γ' της παραγράφου 9 του άρθρου 9 του συστατικού τούτου ν. 1198/81

¹⁰ πρβλ. άρθρο 1 (παρ. 1 περ. δ') π.δ. 24/2015, καθώς και της παρ.1, 2 περ. α' της υπ'αρ. 35258/9.10.2015 απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

του ν. 3068/2002), με την πρόβλεψη μηχανισμού που διασφαλίζει την πρακτική εφαρμογή και απειλεί με κυρώσεις αντίστοιχες της κωδικοποίησης του ΣτΕ. Τούτο σημαίνει ότι η διοίκηση, ειδικότερα, μετά την έκδοση ακυρωτικής αποφάσεως του οικείου δικαστηρίου επί σχετικού ενδίκου βοηθήματος ή μέσου, υποχρεούται να συμμορφωθεί προς αυτήν και μάλιστα όχι μόνο να θεωρήσει ως ανίσχυρη και μη υφιστάμενη στο νομικό κόσμο την ακυρωθείσα διοικητική πράξη, αλλά να προβεί σε θετικές ενέργειες για την αναμόρφωση της νομικής κατάστασης που προέκυψε αμέσως ή εμμέσως από την ακυρωθείσα πράξη, ανακαλώντας ή τροποποιώντας τις επ' αυτής ερειδόμενες στο μεταξύ εκδοθείσες σχετικές πράξεις ή εκδίδοντας άλλες με αναδρομική ισχύ για να αποκαταστήσει τα πράγματα στη θέση στην οποία θα βρίσκονταν αν από την αρχή δεν είχε εκδοθεί η ακυρωθείσα πράξη¹¹ και χωρίς δέσμευση από το χρόνο που διέδραμε¹². Μάλιστα, στην περίπτωση αυτή γίνεται δεκτό ότι δεν τίθεται ζήτημα εκτίμησης περί παρόδου ή μη του «ευλόγου χρόνου» για ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης, καθόσον όταν αυτή έχει δικαστικά ακυρωθεί, δεν καταλείπεται πεδίο ασκήσεως διακριτικής ευχέρειας προς τούτο ή θέμα εφαρμογής γενικών αρχών του διοικητικού δικαίου, οι οποίες εφαρμόζονται, εφόσον το εξεταζόμενο θέμα δεν δύναται να υπαχθεί σε κανόνα δικαίου και πάντως μόνο συμπληρωματικώς λαμβάνονται υπόψη και υπό τον όρο

¹¹ βλ. ενδ. ΓνμδΟΛΝΣΚ 235/2014, με εκεί παραπομπές σε ΟΛΣτΕ 2854/85, ΟΛΣτΕ 1820/89, ΣτΕ 2599/99, ΣτΕ 125, 395/2000, ΣτΕ 951, 1504/2001, ΣτΕ 8/2002, ΟΛΣτΕ 1680-81/2002, ΟΛΣτΕ 3320/2003, ΣτΕ 228/2005, ΣτΕ 306/2009 κ.α., ΓνμδΝΣΚ 527/2001, 23, 699/2002, 268/2003, 119/2003, 105/2003, 323/2004, 423/2004, 196/2006, 316/2006, 214/2008 κ.α.

¹² βλ. ΓνμδΝΣΚ 31/2016, 200/2014, 330/2012, 303/2010, ΑτΓνμδΝΣΚ 395/2006, ΓνμδΟΛΝΣΚ 360, 361/2004, ΓνμδΝΣΚ 63/2004, ΓνμδΝΣΚ 527/2002, 585/1995 κ.α., ΣτΕ 914/2013, 3851-2/2011, 100/2011, 957/2010, ΣτΕ2557/2006, 1356/1999, 2909/1994, 3738-9/1988, 1660/1980 κ.α. επίσης βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλο, "Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου", έκδοση 2002, παρ. 564 επ., Ε. Κουτούπα – Ρεγκάκου, "Το δεδικασμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων", σελ. 25, Δ. Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου, "Αι συνέπειαι της ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως έναντι της Διοικήσεως", έκδοση 1988, Π. Δαγτόγλου, Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο, 1994, σελίδες 550, 595, 605 επ., Χ. Χρυσανθάκη, "Το δεδικασμένο ακυρωτικής αποφάσεως", σελ. 37, 108 και 175, με παραπομπές σε νομολογία του ΣτΕ, Β. Καράκωστα: "Η υποχρέωση συμμόρφωσης της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις" ΔΦορΝ 2004. 853 κ.α.

ότι δεν είναι αντίθετες προς την εφαρμοστέα διάταξη νόμου¹³. Πολλώ, δε, μάλλον τούτο δεν μπορεί να ισχύσει όταν πρόκειται για συμμόρφωση προς το περιεχόμενο δικαστικής ακυρωτικής απόφασης, υποχρέωση που συνιστά ρητή συνταγματική υποχρέωση¹⁴, εφόσον, υπό την αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή, θα οδηγούμασταν στο άτοπο και όλως απαράδεκτο η διοίκηση να αποφασίζει κατά περίπτωση αν θα συμμορφωθεί με δικαστική απόφαση, πράγμα που θα αντιστρατευόταν όχι μόνο στην έννοια του κράτους δικαίου αλλά και στην συνταγματικώς κατοχυρωμένη αρχή της ισότητας¹⁵.

18. Το συγκεκριμένο περιεχόμενο και η έκταση των υποχρεώσεων της διοίκησης προσδιορίζονται από το είδος και τη φύση της ακυρούμενης διοικητικής πράξης, καθώς και από την κρίση ή τις κρίσεις πάνω στα διοικητικής φύσεως ζητήματα που εξέτασε και για τα οποία αποφάνθηκε το δικαστήριο στο αιτιολογικό της αποφάσεώς του, δημιουργώντας δεδικασμένο ως προς αυτά, κρινόμενο κατά περίπτωση¹⁶. Δηλαδή, από τις ανωτέρω διατάξεις του π.δ. 18/1989, με το οποίο κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις για το Συμβούλιο της Επικρατείας (*μεταξύ των οποίων και αυτές των άρθρων 50 παρ. 1, 2, 3, 5 του ν.δ. 170/1973*), που, κατ' άρθρ. 4 ν. 702/1977 (Α' 268), έχουν αναλογική εφαρμογή και στις ενώπιον των Διοικητικών Εφετείων ακυρωτικές διαφορές, σαφώς προκύπτει ότι το δεδικασμένο από τις ακυρωτικές αποφάσεις του ΣτΕ και των ΔΕφ ισχύει μεν περιοριστικά μεταξύ των διαδικών των αντίστοιχων ακυρωτικών δικών, αφορά όμως όχι μόνο στη νομική ύπαρξη της διοικητικής πράξης της οποίας είχε ζητηθεί η ακύρωση, αλλά καλύπτει και κάθε ζήτημα, εφόσον αυτό κρίθηκε με την απόφαση ότι συναρτάται προς το συμπέρασμα που έγινε δεκτό και αποτελεί αναγκαίο του στήριγμα¹⁷. Ωστόσο, το ακυρωτικό αποτέλεσμα συνίσταται στην εξαφάνιση έναντι

¹³ ΓνμδΝΣΚ 303/2010 – Τμ. Β2 Διακοπών, ΓνμδΟΛΝΣΚ 79/2005, ΓνμδΝΣΚ 439/2008, 461/ 2003 κ.α.

¹⁴ ΣτΕ 395/2000, ΓνμδΝΣΚ 410/2011, 98/2010 κ.α.

¹⁵ ΓνμδΝΣΚ 98, 303/2010, ΓνμδΟΛΝΣΚ 79/2005 (πλειοψ), ό.π.

¹⁶ ΓνμδΝΣΚ 330/2012, 71, 61, 41/2011, 392/2007, 232/2006, 559/2005 κ.α., πρβλ. ΣτΕ 642/2010, 1512/2009, 2792/2008, 748/2007, 2557/2006, 16/2006, 1016/2005 κ.α.

¹⁷ ΓνμδΝΣΚ 64/2015, 478/1997, ΑτΓνμδΝΣΚ 105/2003, ΣτΕ 880/1995, 484/1991, ΣτΕ 2731/1989, ΣτΕ 2638/1987, ΣτΕ 1429/86, ΣτΕ 995/1965 κ.α., Ν. Χατζητζανή, "Η κατά το ν. 3068/2002 συμμόρφωσης της Διοικήσεως προς τας δικαστικές αποφάσεις, ΔιΔικ. 2003, 563.

πάντων της προσβαλλομένης διοικητικής πράξης, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αυτή εξαφάνιση ισχύει, εκτός των διαδίκων, και έναντι των διοικητικών αρχών, του νομοθέτη, καθώς και όλων των άλλων υποκειμένων της έννομης τάξεως, το τελευταίο δε με την έννοια ότι «ακύρωση» σημαίνει εντέλει «εξαφάνιση» και κατ' επέκταση «μεταβολή» της έννομης τάξεως¹⁸.

19. Στο πλαίσιο αυτό, η διοίκηση οφείλει να αναμορφώσει αναδρομικά τη νομική κατάσταση που προέκυψε από την ακυρωθείσα πράξη, συμμορφούμενη προς την (ακόμη και πρωτόδικη) ακυρωτική απόφαση¹⁹, ανατρέχοντας μάλιστα στο χρόνο έκδοσης αυτής και να επαναλάβει τη σχετική διαδικασία από το σημείο όπου διαπιστώθηκε η πλημμέλεια που οδήγησε στην ακύρωση²⁰. Μάλιστα, η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης επί ακυρωτικής απόφασης του Διοικητικού Εφετείου γεννάται από την κοινοποίηση της απόφασης αυτής και δεν γεννάται εκ νέου στην περίπτωση που μετά από έφεση του ηττηθέντος φορέα της διοίκησης (Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. κ.α.) εκδίδεται απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας που απορρίπτει την έφεση και επικυρώνει ως ορθή την εκκληθείσα απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, καθόσον η υποχρέωση προς συμμόρφωση ήδη έχει παραχθεί από την κοινοποίηση της πρωτόδικης ακυρωτικής απόφασης μη παραγόμενη, το πρώτον, από την απορριπτική αυτή απόφαση του ΣτΕ, δεδομένου ότι, κατά τη ρητή διάταξη του άρθρου 61 π.δ. του 18/1989, τόσο η προθεσμία για την άσκηση ενώπιον του ΣτΕ εφέσεως κατ'αποφάσεως εκδοθείσης επί αιτήσεως ακυρώσεως όσο και η άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου δεν συνεπάγονται την αναστολή της εκτελέσεως της πρωτόδικης απόφασης²¹.

¹⁸ βλ. Ε. Κουτούπα - Ρεγκάκου "Το δεδikaσμένο των αποφάσεων των Διοικητικών Δικαστηρίων", ΣτΕ 3738/1998, ΣτΕ 2909/1994, ΓνμδΝΣΚ 268/2003, 105/2003 κ.α.

¹⁹ ΓνμδΝΣΚ 323/2004, πρβλ., όμως και απαίτηση του νομοθέτη για αμετάκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου επί ακυρώσεως διαγωνισμού, διενεργηθέντος κατ' αρθρ. 17 παρ. 17 του ν. 2190/1994.

²⁰ βλ. ΣτΕ 1871/2003, 2987/2002, 2522/2002, 1183/2001, ΓνμδΝΣΚ 232/2006, ΓνμδΟΛ ΝΣΚ 79/2005, ΓνμδΝΣΚ 559/2005, 361/2004, Γνμδ ΝΣΚ 301/2005, 581/2004, επίσης βλ. Επαμ. Σπηλιωτόπουλο «Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου» εκδ. 2000, τ. II, παρ. 564 επ., Δημ. Κοντόγιωργα - Θεοχαροπούλου "Αι συνέπειαι της Ακυρώσεως Διοικητικής Πράξεως" σελ. 225 επ.

²¹ ΓνμδΝΣΚ 130/2016, ΑτΓνμΝΣΚ 253/2007, ΓνμδΝΣΚ 103/1998, 335/1997, 462/1995, 451/1994 κ.α., ΣτΕ {Σε Συμβ} 927/2006, 4, 8/2007, 17, 480/ 2010, 17/2014 κ.α.

20. Τέλος, σκοπός των ρυθμίσεων που θεσπίστηκαν με τις παραγράφους 17 και 18 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994, οι οποίες προστέθηκαν με την παράγραφο 12 του άρθρου 2 του ν. 2527/1997, είναι ο προσδιορισμός της έκτασης του ακυρωτικού αποτελέσματος αμετάκλητης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου που προκλήθηκε από υποψήφιο επί των οικείων πινάκων επιτυχίας των υποψηφίων επί διαγωνισμών διενεργούμενων από το ΑΣΕΠ, περιορίζοντας το μόνο στον συγκεκριμένο υποψήφιο, ο οποίος πέτυχε, δια της ακυρωτικής αυτής αποφάσεως, το ακυρωτικό αποτέλεσμα, δίχως να αλλάζει η σειρά των λοιπών υποψηφίων²². Πράγμα που σημαίνει ότι εσκοπήθη η επίτευξη, αφενός μεν της ικανοποίησης του νικήσαντος υποψηφίου, κατ' εφαρμογή της ακυρωτικής δικαστικής απόφασης, αφετέρου δε η διαφύλαξη της οικείας διαδικασίας και του αποτελέσματος που προέκυψε από αυτή, ως προς τους λοιπούς υποψηφίους και περαιτέρω η προστασία της αξιοπιστίας και της λειτουργικότητας του συστήματος²³.

Επί του πρώτου (α') υποερωτήματος

21. Στην προκειμένη περίπτωση, βάσει του διδόμενου ιστορικού, δεν κατέστη εφικτή για άγνωστους λόγους η διοικητική ολοκλήρωση της διαδικασίας πρόσληψης του νικήσαντος (συν)υποψηφίου (Β.Μ.), παρόλο που, στο πλαίσιο ενάρξεως συμμορφώσεως της διοίκησης προς την υπ' αριθ. 1403/2009 ακυρωτική απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης, έγινε, κατά το έτος 2012, επαναξιολόγηση των φακέλων των δύο (2) υποψηφίων και συντάχθηκε οριστικός πίνακας κατάταξης από την προς τούτο νεοσυσταθείσα πενταμελή επιτροπή διαγωνισμού, κατά τον οποίο (πίνακα) αυτός (Β.Μ.) συγκέντρωσε περισσότερα μόρια του ως άνω αρχικά προσληφθέντος (Π.Κ.), ο οποίος εξακολουθεί να συνεχίζει να εργάζεται μέχρι και σήμερα. Ωστόσο, το πραγματικό αυτό δεν μπορεί, κατά τη γνώμη μας, να αποτελέσει νόμιμο έρεισμα και να στοιχειοθετήσει δικαίωμα στη διοίκηση να μην προβεί στην απόλυση του Π.Κ., υπό την επίκληση των αρχών της χρηστής διοίκησης και της παρόδου ευλόγου χρόνου. Και τούτο, διότι, ως προελέχθη, οι αρχές της χρηστής διοίκησης, καθώς και η πάροδος χρονικού διαστήματος, όπως και το διδόμενο, υποχωρούν και δεν εφαρμόζονται

²² βλ. εισηγητική έκθεση ν. 2527/1997, υπό ταυτάριθμο άρθρο (2) και παράγραφο (12).

²³ ΓνμδΝΣΚ 200/2014, Τμ. Ε'

εν προκειμένω, δεδομένου ότι στην περίπτωση μας προέχει η υποχρέωση συμμόρφωσης της διοίκησης προς την ανωτέρω πρωτόδικη ακυρωτική δικαστική απόφαση. Η υποχρέωση αυτή προφανώς και δεν εξαντλείται μόνο στην επανάληψη της διαγωνιστικής διαδικασίας, κατά την οποία η διοίκηση, ως όφειλε, έλαβε υπόψη της τα παραλειφθέντα κατά την αρχική της κρίση προσόντα της εμπειρίας του παραλειφθέντος Β.Μ., όπως αυτά επισημάνθηκαν από την ακυρωτική απόφαση του ΔΕΦΘ και επικυρώθηκαν από την υπ' αριθ.4392/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ούτε, βεβαίως, αρκεί το γεγονός ότι, κατόπιν επαναξιολόγησης τούτων, επανασυντάχθηκε ο οριστικός πίνακας κατάταξης, όπου κατά τη διδόμενη βαθμολόγηση, προέκυπτε υπεροχή του Β.Μ. έναντι του Π.Κ., καθόσον, μετά ταύτα, ήταν επιβεβλημένη η ολοκλήρωση της διοικητικής διαδικασίας πλήρωσης της μίας θέσης κατηγορίας ΠΕ αρχαιολόγου με την πρόσληψη του Β.Μ. και την τυπική ανάκληση της πρόσληψης του Π.Κ., ως συνέπεια της συμμόρφωσης της διοίκησης προς την ανωτέρω ακυρωτική απόφαση²⁴, ανεξαρτήτως του εν προκειμένω διαδραμόντος χρόνου, κατά τα παραπάνω.

Επί του δευτέρου (β') υποερωτήματος

22. Από τις ως άνω, υπό στοιχ.10 και 15, εκτιθέμενες διατάξεις των ν. 1198/1981 και 2190/1994, συνδυαστικά ερμηνευόμενες, συνάγεται ότι παρέχεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Κε.Δ.Α.Κ. η κατά παρέκκλιση των διατάξεων του ν. 2190/1994 και χωρίς έλεγχο του ΑΣΕΠ δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού με πλήρωση των θέσεων βάσει προτεραιότητας, για την επιλογή του οποίου έχει αυτό διακριτική ευχέρεια, η οποία ελέγχεται δικαστικά για υπέρβαση των άκρων ορίων της²⁵. Τούτο σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει εν προκειμένω λόγος για αναλογική εφαρμογή της πιο πάνω διάταξης της παραγράφου 17 του άρθρου 17 ν. 2190/94, που προστέθηκε με την παράγραφο 12 του άρθρου 2 του ν. 2527/97. Και τούτο, διότι οι ρυθμίσεις αυτές του νεότερου νόμου, ως εκ του νομοθετήματος

²⁴ ΓνμδΝΣΚ 421/2011, 303/2010, ό.π.

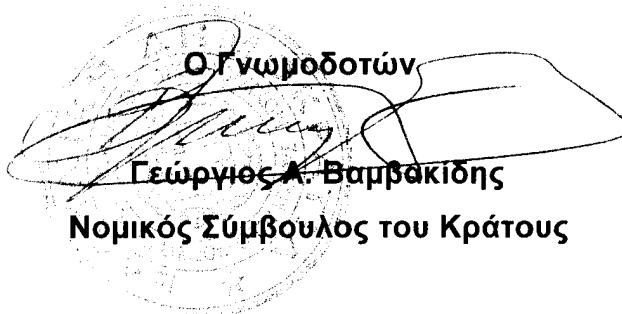
²⁵ ΔΕΦΘ 1403/2009, ό.π., ad hoc.

στο οποίο εντάχθηκαν²⁶, αλλά και εκ του περιεχομένου τους²⁷, είναι σαφές ότι αφορούν διαγωνισμούς για προσλήψεις στον δημόσιο τομέα που διενεργούνται από το ΑΣΕΠ²⁸ και συνεπώς όχι τον υπό κρίση διαγωνισμό για την πρόσληψη επιστημονικού προσωπικού, κατηγορίας ΠΕ αρχαιολόγων, που διενεργήθηκε από το ΚεΔΑΚ. Άλλωστε, η σύσταση προσωποπαγούς θέσης είναι κατά κανόνα άμεσα ευθυγραμμισμένη και εναρμονιζόμενη στην κατεύθυνση της υποχρέωσης συμμόρφωσης της διοίκησης είτε προς το ακυρωτικό αποτέλεσμα της ακυρωτικής δικαστικής απόφασης και αφορά τον νικήσαντα υποψήφιο σε διαγωνισμό²⁹, είτε προς το δεδικασμένο αποφάσεων πολιτικών δικαστηρίων³⁰, πράγμα που δεν καταλαμβάνει την εξεταζόμενη περίπτωση. Συνεπώς, δεν επιτρέπεται η παραμονή του Π.Κ. στη θέση του και η μη ανάκληση της πράξης πρόσληψής του, ούτε με την επίκληση των οριζόμενων στο άρθρο 17 παρ. 17 ν. 2190/1994, καθόσον, υπό τα ανωτέρω ιστορικά δεδομένα, σε συνδυασμό με τα ως άνω ερμηνευτικώς γενόμενα δεκτά, δεν δύναται να χωρήσει αναλογική εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων στην εξεταζόμενη περίπτωση, κατά τα παραπάνω.

Απάντηση

23. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, επί του τεθέντος ερωτήματος, γνωμοδοτώ ότι η απάντηση είναι αρνητική και ως προς τα δύο σκέλη του.-

Ο Γνωμοδοτών

Γεώργιος Α. Βαρβακίδης
Νομικός Σύμβουλος του Κράτους

²⁶ ήτοι, του ν. 2190/1994, με τον οποίο συνεστήθη ανεξάρτητη αρχή για την επιλογή προσωπικού και ρυθμίσεως των υπ' αυτής διενεργουμένων διαγωνισμών για προσλήψεις στον δημόσιο τομέα

²⁷ δηλ. αναφερόμενες σε εναλλακτική δυνατότητα διορισμού, αντί σε προσωπαγή θέση, σε κενή θέση άλλου φορέα, κατόπιν υποβολής σχετικής προς τούτο δηλώσεως προς το ΑΣΕΠ, ως και σε, δια αποφάσεως του Προέδρου του ΑΣΕΠ, συγκρότηση επιτροπής προς μεμονωμένη εξέταση του δικαιωθέντος, δια αμετακλήτου αποφάσεως διοικητικού δικαστηρίου

²⁸ ΓνμδΝΣΚ 200/2014, ό.π.

²⁹ ΓνμδΝΣΚ 330/2012, ό.π., κ.α.

³⁰ ΓνμδΝΣΚ 210/2010 Τμ. Ζ', 570/2012 Τμ. ΣΤ', 119/2015, (Ατ) 278/2015

